

Beridor

Na severozápadním cípu Středozemě, u východní paty Ered Luin (Modrých hor), za řekou Lhun (či Lunou v jazyce prostých lidí) leží místo nazývané Beridor. Prastarý komplex jeskyní, vybudovaný trpaslíky v dávných dobách, později opuštěn a dlouho spíše zimoviště vlků než cokoli jiného. Tak tomu bylo až do roku 2941 tř.v. kdy Bílá rada vyhnala (především díky umění a poznání Sarumana Bílého) Nepřítele z Dol Gulduru.

Sauron totiž v Dol Gulduru nezhálel, brzy k sobě přitáhl zlé tvory a hvozd dostal své jméno, kvůli temnotě, která se šířila z jeho pevnosti. Někdy v té době, přišlo do Dol Gulduru několik mužů z dalekého východu. Přilákáni Sauronovou mocí mu nabídli své služby. Jejich srdce byla zlá a poznání v okultních vědách obrovské. Největší mezi nimi byl Arghelior, jejich vůdce. Narodil od Temného Pána však neprahnuli po moci ale po poznání a tak když byl Dol Guldur poražen a Sauron při útěku odkryl své plány, pochopil Arghelior bystřeji než ostatní k čemu povede Sauronovo úsilí a prchnul se svými druhy na západ.

O jejich cestě Temným hvozdem a přes Mlžné hory nic nevíme. Jedinou zmínkou o nich je deník hraničářů, kteří je odmítli vpustit do Kraje. S největší pravděpodobností nocovali v Hůrce a pak obešli Kraj po jeho severní hranici. Jestli měli namířeno k Beridoru již od počátku, nebo je k němu zavedla náhoda, není známo. Nicméně právě u vstupu do Beridorského komplexu jejich stopy končí. A na pár let zmizeli z povědomí všech. Pak se však začaly v okolí Beridoru dít prazvláštní věci.

Poutníci začali vyprávět o mizejících zvířatech, ohnivých očích ve tmě a kvílení, ze kterého tuhla krev. Do skály se nikdo neodvážil. Lidé se tomu místu začali vyhýbat, ale pozornost hraničářů byla teď upjata ke Kraji a k Jihu, neboť se blížil čas nepřítelova návratu, který byl předvídan. A protože zlo z Beridoru se nikdo neprojevalo mimo horu, nepoutalo na sebe pozornost. Dnes již víme, že Arghelior a jeho učedníci se usídlili v Beridoru aby zde pokračovali ve svém bádání. Vytvářeli nové zlé stvůry, křivením všech živých tvorů, které byli schopni lapit. V chodbách prastarého trpasličího města teď procházely bytosti které měly blíž k smrti než k životu. Kdokoli se odvážil později vstoupit dovnitř, ven se již nevrátil. Až na jednoho, který při pohledu na kostry vstávající z těl jeho padlých přátel, zešílel a zemřel nedlouho po tom co opustil Beridor a vydal ze sebe střípky příběhu, té bláhové výpravy za pokladem. Snad díky jeho vyprávění, byl Beridor nazván sídlem Nekromanta Argheliora. A tak zůstává i nyní, léta po pádu Saurona a zničení Jednoho prstenu, komplex v ruinách Belegostu stejně temný a záhadný jako předtím.